

Chambre des Représentants		Kamer der Volksvertegenwoordigers	
Session de 1928-1929	N° 219		Zittingsjaar 1928-1929
	SÉANCE du 18 avril 1929	VERGADERING van 18 april 1929	

PROPOSITION DE LOI
régulant le transfert des digues à l'État.

DEVELOPPEMENTS

MESSEURS,

Les inondations qui ont dévasté à différentes reprises les environs de Termonde ont été si considérables, si fréquentes et si soudaines, elles ont fait tant d'innocentes victimes et occasionné tant de dégâts, d'autre part, les mesures qui ont été prises pour les éviter ont été tellement inefficaces que nous croyons du devoir du Parlement de s'occuper de cette question si importante.

La charge d'entretien des digues de l'Escaut a donné lieu à de nombreuses discussions et controverses.

Nous estimons que le Gouvernement ne peut, sans assumer une grave responsabilité, laisser peser sur les budgets de quelques associations ou de Wateringues sans ressources, de quelques communes endettées, et souvent de l'un ou de l'autre particulier, la charge de la consolidation, de la reconstruction et de l'entretien des digues établies le long des fleuves et des rivières navigables.

A part les dispositions des décrets impériaux de 1811 et qui ne sont plus applicables une fois que l'on est en amont de Calloo (rive gauche) et des bouches du Rupel sur la rive droite, il n'y a plus de dispositions légales réglant l'entretien des digues le long des fleuves et rivières navigables.

Puisqu'il est établi que la Wateringue dite St-Onolfs Broeck, (territoire des communes de Termonde et Appels) a dépensé, de 1920 à 1927, au delà de 615,000 francs pour l'exhaussement de sa digue; qu'à l'heure actuelle elle est de nouveau obligée de faire pour 48,000 francs de dépenses pour remédier aux affouillements survenus au pied de la digue par les bateaux à hélice passant dans l'Escaut, il faut conclure nécessairement qu'il importe de prendre des mesures législatives pour remédier à pareil état de choses.

On a beau invoquer les origines régaliennes des propriétés endiguées et soutenir que lorsque le pays était assujéti au régime féodal, les souverains avaient concédé gratuitement ces parties de leur domaine à charge de les endiguer. Cette thèse fut soutenable aussi longtemps que la servitude de l'entretien des digues n'était pas aggravée au delà de toute mesure par ceux-là même qui exploitent le fleuve.

WETSVOORSTEL
tot regeling van de overdracht der dijken
aan den Staat.

TOELICHTING

MINE HEEREN,

De watersnood, die reeds meermaals de omstreken van Dendermonde heeft verwoest, was zoo vreeselijk, kwam zoo herhaaldelijk en zoo plotseling voor, en heeft zoo vele slachtoffers gemaakt en schade aangericht, en de maatregelen, anderzijds, die getroffen werden om de overstromingen te keer te gaan, bleken zoo ondoelmatig, dat wij het als een plicht van het Parlement beschouwen zich met dit vraagstuk bezig te houden.

De last van het onderhoud der Schelgedijken heeft aanleiding gegeven tot vele besprekingen en betwistingen.

Wij meenen dat de Regeering eene zware verantwoordelijkheid zou op zich nemen, zoo zij den last van de versterking van het heraanleggen en het onderhoud van de dijken langs de bevaarbare stroomen en rivieren, nog langer liet drukken op de begrotingen van eenige vereenigingen of Wateringen zonder geldmiddelen, van eenige met schulden bezwaarde gemeenten, en vaak van den eenen of anderen particulier.

Behalve de bepalingen van de Keizerlijke Decreten van 1811, en die niet meer toepasselijk zijn, eens dat men boven Calloo is (linkeroever) en boven de monden van den Rupel op den rechteroever, bestaan er geene wettelijke bepalingen meer tot regeling van het onderhoud der dijken langs de oevers van de bevaarbare stroomen en rivieren.

Daar het vast staat dat de Watering, genaamd Sint-Onolfs Broek (grondgebied van de gemeenten Dendermonde en Appels), van 1920 tot 1927 meer dan 615,000 frank heeft uitgegeven voor de ophooging van hare dijken, dat zij op dit oogenblik opnieuw verplicht is 48,000 frank uit te geven om het afspoelen aan den voet van den dijk door de schroefbooten, die op de Schelde varen, te keer te gaan, moet men noodzakelijkerwijze besluiten dat wetgevende maatregelen dienen getroffen om dien toestand te verhelpen.

Men heeft goed te wijzen op den regalen oorsprong van de afgedijkte eigendommen, en te beweren dat, toen het land onderworpen was aan het feodale stelsel, de Vorsten kosteloos deze gedeelten van hun Domein hadden afgestaan met den last ze te bedijken. Deze stelling was te verdedigen zoo lang de verplichting van het onderhoud der dijken niet boven alle verhouding verzwaaard werd door degenen juist die van den stroom gebruik maken.

Il est, en outre, historiquement prouvé que les digues en majeure partie, ont été établies pour avoir une communication par eau, une voie navigable entre les centres peuplés du duché de Brabant et ceux du comté de Flandre.

De plus, combien de milliers d'hectares n'existe-t-il pas le long des voies navigables qui, abstraction faite des rectifications du cours et du jeu des écluses, seraient parfaitement à l'abri de toute inondation. Seulement, il a fallu les pourvoir de digues pour tenir en respect les eaux capturées dans les biefs entre deux écluses pour permettre aux bateaux de fort tonnage d'avancer sur ces rivières ainsi canalisées.

Dans l'intérêt général du pays, les fleuves et leurs affluents navigables ont été industrialisés. Tous les moyens de conservation des digues usités depuis des siècles, sont devenus inefficaces; ceux qui ont la charge d'entretien des digues voient, après quelques mois, disparaître clayonnages, fascines, revêtements de la berge au moyen de planches et de palissades, plantations de têtards, jusqu'aux appuis en moellons. Le remous causé dans le fleuve par les bateaux à hélice ébranle tout, sape tout et l'arrache ensuite.

En temps normal, plus de 30 pour cent du revenu que rapportent les terrains endigués sont prélevés par les pouvoirs publics, sous forme d'impôts fonciers, d'additionnels, de taxe de voiries, dijkgeschotten, curage de fossés. Il n'est guère possible de prélever encore d'avantage sur le revenu de ce genre de propriété dont le rendement n'est pas aussi considérable que l'on se plaît à le croire.

On se trompe quand on s'imagine que les digues ne protègent que des prairies, des champs et des terrains boisés; il en fut ainsi lors de la concession des octrois d'endiguement, mais il en est tout autrement actuellement.

Quand on parcourt les terrains situés en face de Termonde, dans la boucle que décrit le fleuve entre Zele-Dijk et la Durme, on y relève d'abord la route royale reliant le pays de Waes au reste de la Belgique, il y a la route provinciale vers Gand, la grand'route vers Hulst passant par Waesmunster et Saint-Nicolas; de plus les voies ferrées vers Saint-Nicolas, vers Selzaete par Lokeren. Toutes ces voies, bordées d'usines, de magasins contiennent pour des millions de valeurs en marchandises, il y a là d'immenses dépôts d'effets militaires, des agglomérés de maisons, de villas, une gare de chemin de fer. L'existence de tous ces biens dépend de la force de résistance d'une digue sur une longueur assez considérable qui fait partie du domaine de l'État, mais pour le reste constitue une propriété équivoque, confiée à la garde et aux soins on ne sait trop de qui.

Le projet de loi que nous avons l'honneur de déposer a pour but, *en premier lieu*, de permettre aux personnes qui en expriment le désir de se défaire de leurs digues

Het is bovendien historisch bewezen dat de dijken groote deelen werden aangelegd om eene verbinding te water te hebben, een bevaarbaren weg tusschen de bevolkte centra van het hertogdom Brabant en die van het graafschap Vlaanderen.

Meer nog, hoeveel duizenden hectares grond liggen er niet langs de bevaarbare wegen die, afgezien van het rechttrekken van den waterloop en van de sluizen, heelmaal zouden beschut zijn tegen alle overstroming. Men heeft ze echter met dijken moeten voorzien om het water tegen te houden, dat opgevangen zit in de vakken tusschen twee sluizen, om aan de booten met groote tonne-maat toe te laten op deze aldus gekanaliseerde rivieren te varen.

In het algemeen belang van het land, werden de bevaarbare stroomen en hunne bijrivieren geïndustrialiseerd. Al de sedert eeuwen gebruikte middelen om de dijken te beschutten zijn ontoereikend geworden; degenen die belast zijn met het onderhoud van de dijken zien na eenige maanden de rijswerken, takkebossen, beslagwerken van de dijk-helling door middel van planken en staketsel, aanplantingen van afgeknotte boomen, tot zelfs de steunwerken in bloksteenen verdwijnen. Het gedeelte in den stroom, door de schroefbooten veroorzaakt, schokt alles dooreen, ondermijnt alles, en rukt het weg.

In normalen tijd worden meer dan dertig ten honderd van het inkomen, dat de afgedijkte gronden opbrengen, door de openbare machten voorafgenomen onder vorm van grondbelasting, opcentiemen, wegenstaxes, dijkschotten, ruiming van de grachten. Het is niet mogelijk nog meer af te nemen van de opbrengst van dit soort eigendommen, waarvan de productie niet zoo belangrijk is als men wil doen gelooven.

Men vergist zich wanneer men zich inbeeldt dat de dijken enkel weiden, velden en beboschte gronden beschermen; dat was zoo bij de concessie van de octrooien van bedijking, maar nu is dat heel anders.

Wanneer men het land doorloopt, gelegen tegenover Dendermonde, in de bocht die de stroom vormt tusschen Zele-Dijk en de Durme, ziet men vooreerst de Koninklijke baan die het land van Waas verbindt met het overige van het Rijk, de provinciebaan naar Gent, den grooten weg naar Hulst over Waesmunster en St-Niklaas, verder de spoorwegen naar St-Niklaas, naar Selzaete over Lokeren. Langs al deze wegen liggen fabrieken, magazijnen, die voor miljoenen waarden aan koopwaren bevatten; daar liggen reusachtige opslagplaatsen van militaire uitrustingen, groepen huizen, villas, een spoorwegstation. Het behoud van deze goederen hangt af van het weerstandsvermogen van een dijk die op eene zeer aanzienlijke lengte deelt uitmaakt van het Domein van den Staat, maar voor het overige een twijfelachtig eigendom is die wordt overgelaten aan de bewaking en de zorgen van men weet eigenlijk niet wie.

Het wetsvoorstel dat wij de eer hebben in te dienen heeft *in de eerste plaats* voor doel aan de personen, die daartoe den wensch laten kennen, zich te ontdoen van hunne

ou des droits réels qu'elles pourraient posséder sur ces digues.

Il a, *ensuite*, pour but d'en faciliter l'acquisition en masse par l'Etat.

Devenu propriétaire non seulement du fleuve mais de ses dépendances, percevant d'ailleurs des droits de navigation et de pêche, nous estimons que l'Etat a l'obligation de veiller à ce qu'il ne soit plus une cause de ruine pour une catégorie déterminée de Belges. L'Etat doit donc assurer la reconstruction, le renforcement et l'entretien des digues.

Si notre projet entrevoit l'intervention du Gouverneur de la province, c'est parce que ce haut fonctionnaire, en vertu de certaines lois, a qualité pour dresser acte de toute cession de terrain à incorporer dans la grande voirie.

Les autres dispositions de notre projet de loi ne sont que des moyens de procédure en vue de réaliser l'idée dominante, c'est-à-dire l'incorporation sans retard des digues dans le domaine national.

Il est probable que certaines inerties seront opposées de la part de propriétaires de digues, il y aura toujours des gens mal renseignés, quant à leurs droits et à leurs obligations. Contre ceux-là il y aura peut-être moyen de recourir à l'expropriation pour cause d'utilité publique. Lorsque l'Etat disposera de la plus grande partie des digues, il pourra en assurer la solidité, le renfort et l'entretien, et alors il y aura moyen de constater les cas de négligence imputables aux récalcitrants et établir éventuellement les responsabilités.

Dans l'état actuel des choses, on chercherait vainement à établir ces responsabilités. Le morcellement à l'infini des propriétés a entraîné une telle subdivision des antiques mesures de digue (matendijks) qu'on ne retrouve plus dans la plupart des cas l'immeuble grevé de la servitude d'entretien de telle ou telle tranche de digue.

L'abandon volontaire préconisé par notre projet de loi sera la première étape vers le nouvel état de choses qu'il importe de créer en matière de digues le long des fleuves et rivières navigables sur le territoire belge.

PROPOSITION DE LOI REGLANT LE TRANSFERT DES DIGUES A L'ETAT.

ARTICLE PREMIER.

Dans les trois années à dater de l'entrée en vigueur de la présente loi, toutes communes, tout organisme poldérien, toute Wateringue, toute association, tout établissement public et chaque particulier auront le droit de transférer à l'Etat les digues le long des fleuves et des rivières navigables dont l'entretien leur incombe.

Le cédant en fera la déclaration s'il ne possède sur la

dijken of van de zakelijke rechten die zij zouden kunnen bezitten op deze dijken.

Vervolgens wil het den aankoop in massa door den Staat vergemakkelijken.

Is de Staat eenmaal eigenaar geworden, niet alleen van den stroom maar ook van alles wat er mee verband houdt, terwijl hij overigens de scheepvaart- en de visscherijrechten int, heeft bij de verplichting, meenen wij, er voor te zorgen dat die stroom geen oorzaak van ramp meer wordt voor eene bepaalde categorie van Belgen. De Staat moet dus het herbouwen, versterken en onderhouden der dijken op zich nemen.

Zoo ons voorstel de tusschenkomst voorziet van den Gouverneur der provincie, geschiedt dit omdat deze hooge ambtenaar, krachtens zekere wetten, de bevoegdheid bezit akte op te maken van iederen afstand van gronden die in de groote wegenis moeten ingelijfd worden.

De overige bepalingen van ons wetsvoorstel zijn enkel middelen van procedure met het oog op het verwezenlijken van de overheerschende gedachte, namelijk de onverwijld inlijving van de dijken bij het Rijksdomein.

Het is waarschijnlijk dat eenige landelijke eigenaars van dijken zich daar tegen zullen verzetten, want er zullen altijd menschen zijn die slecht zijn ingelicht wat betreft hunne rechten en verplichtingen. Tegen dezen kan misschien het middel gebruikt worden van de onteigening wegens openbaar nut. Beschikt de Staat eenmaal over het grootste deel van de dijken, zal hij deze kunnen versterken en onderhouden, en dan zal het mogelijk zijn de gevallen van verzuim, die aan de weerspanningen moeten toegeschreven worden, en eventueel de aansprakelijkheid vast te stellen.

In den tegenwoordigen stand van zaken, zou men vruchteloos deze aansprakelijkheid trachten vast te stellen. De onbeperkte verbroekeling van de eigendommen heeft eene zoo verre gaande onderverdeeling van de oude « matendijks » medegebracht, dat men in de meeste gevallen niet meer weet wie dit of dat dijkgedeelte verplicht is te onderhouden.

De vrijwillige afstand, dien wij voorstellen, zal de eerste stap zijn naar een nieuwen staat van zaken die tot stand moet komen voor de dijken langs de bevaarbare stroomen en rivieren op Belgisch grondgebied.

WETSVOORSTEL HOUDENDE REGLING VAN DE OVERDRACHT DER DIJKEN AAN DEN STAAT

EERSTE ARTIKEL.

Binnen het verloop van drie jaren, te rekenen met het in werking treden van deze wet, zullen al de gemeenten, iedere Polder-inrichting, elke Watering, iedere Vereeniging, iedere Openbare Instelling en ieder afzonderlijk persoon het recht hebben aan den Staat de langs de bevaarbare stroomen en rivieren gelegen dijken over te dragen, voor wier onderhoud zij te zorgen hebben.

De overdrager zal moeten aangeven of hij op den dijk

digue qu'un droit d'usage entraînant charge d'entretien de celle-ci.

ART. 2.

La déclaration de transfert se fera par écrit; elle sera transmise au gouverneur de la province.

Les tuteurs des mineurs et des interdits, les administrateurs de personnes frappées d'incapacités juridiques pourront faire semblable déclaration de transfert; toutefois, durant les trois années qui suivront la majorité ou la fin de l'incapacité juridique, celui qui en fut l'objet ou ses ayants droit pourront rentrer en possession de la digue transférée à l'Etat en adressant au gouverneur une déclaration de révocation de transfert.

Le transfert consenti par le mari quant à une digue dont l'entretien est charge d'un bien personnel de la femme, est obligatoire pour celle-ci et pour ses successeurs.

La déclaration de transfert de digue à l'Etat, faite par l'un des indivisionnaires liera, tous les autres co-propriétaires intéressés dans l'immeuble grevé de la charge d'entretien.

Les communes, polders, Wateringues, associations et établissements publics décideront sur la proposition de transfert à l'Etat d'une digue en suivant les formes prévues par la loi communale, les lois spéciales et les statuts pour l'aliénation de leurs biens immeubles. Les délibérations prises en cette matière sont dispensées des approbations administratives.

Le Gouvernement déterminera les indications que devront contenir les déclarations de transfert, dont l'enregistrement et la transcription sur les registres de publicité tenus au bureau des hypothèques se feront aux frais de l'Etat.

ART. 3.

La déclaration de transfert au profit de l'Etat, d'une digue aura pour effet de mettre à charge de la nation l'obligation de renforcer, de reconstruire et d'entretenir la digue transférée.

L'Etat sera tenu d'indemniser le cédant de tout dommage que l'invasion des eaux pourrait occasionner à l'immeuble affecté de la charge d'entretien de la digue transférée. Le droit à indemnité résultant du présent paragraphe passera à ceux qui justifieront être propriétaires, au moment de l'inondation, de l'immeuble dont dépendait la digue transférée.

Si la digue transférée appartient à une institution poldérienne, à une Wateringue, ou bien à une commune, le transfert de la digue à l'Etat comportera pour celui-ci l'obligation de réparer tous les dégâts que la rupture de la digue pourra occasionner aux biens immeubles situés dans la circonscription du polder, de la Wateringue ou de la commune.

slechts een gebruiksrechts bezit, dat deszelfs onderhoud met zich brengt.

ART. 2.

De verklaring van overdracht wordt schriftelijk gedaan; zij wordt aan de Gouverneur der Provincie overgemaakt.

De voogden van minderjarigen en van geïnterdiceerden, de bewindvoerders van niet gerechtelijke onbekwaamheid geslagen personen kunnen dergelijke overdrachtsverklaring doen; echter, kunnen degene die er het voorwerp van was of zijn rechthebbenden, binnen drie jaar volgende op de meerderjarigheid of het ophouden der gerechtelijke onbekwaamheid, weder in bezit treden van den aan den Staat afgestanen dijk, door aan den Gouverneur een verklaring tot herroeping van overdracht te doen geworden.

De overdracht bewilligd door den man, omtrent een dijk wiens onderhoud een last uitmaakt van een persoonlijk goed der vrouw, is bindend voor deze en voor hare erfopvolgers.

De verklaring van dijkoverdracht aan den Staat, door een der in ongedeeldheid zich bevindenden gedaan, zal al de overige medeëigenaars verbinden, welke betrokken zijn in het met last van onderhoud bezwaard onroerend goed.

De Gemeenten, Polders, Wateringen, Vereenigingen en Openbare Instellingen zullen over het voorstel van dijkoverdracht aan den Staat beschikken, met inachtneming van de vormvereischen door de gemeentewet, de bijzondere wetten en de statuten voor de vervreemding, hunner onroerende goederen. De in deze zaak getroffen beraadslagingen zijn ontheven van de bestuurlijke goedkeuringen.

De Gouverneur zal de punten bepalen welke de overdrachtsverklaringen moeten behelzen, waarvan de registratie en de overschrijving op de publiciteitsregisters, in het Bureau der Hypotheken bijgehouden, op Staatskosten zullen gedaan worden.

ART. 3.

De verklaring van overdracht van een dijk ten bate van den Staat, zal ten gevolge hebben ten laste van de Natie de verplichting te leggen den overgedragen dijk te versterken, te herbouwen en te onderhouden.

De Staat zal er toe gehouden zijn den overdrager te vergoeden voor elke schade welke het binnendringen van de waters zou kunnen veroorzaken aan het onroerend goed bezwaard met den onderhoudslast van den overgedragen dijk. Het recht op vergoeding voortvloeiend uit onderhavige alinea zal overgaan op degenen die zullen bewijzen eigenaars te zijn van het onroerend goed waarvan de overgedragen dijk afhing, op het oogenblik der overstroming.

Zoo de overgedragen dijk toebehoort aan een Polder-, inrichting, aan een Watering, of wel aan een Gemeente, zal de dijkoverdracht aan den Staat voor dezen de verplichting met zich brengen van alle schade door dijkbreuk veroorzaakt aan de onroerende goederen gelegen binnen het Polder-, Waterings- of Gemeentegebied, te herstellen.

Les dommages occasionnés par inondation à des choses de nature mobilière feront l'objet d'une législation spéciale.

ART. 4.

La déclaration de transfert soit de la propriété, soit du droit d'usage de la digue, avant enlèvement des plantations aura pour effet de rendre l'Etat propriétaire des arbres croissant sur la digue transférée. Le déclarant n'aura droit qu'à la valeur debout ou jacente de ces arbres, à fixer en cas de désaccord par le juge ayant compétence pour statuer en matière d'indemnités revenant au fermier sortant.

ART. 5.

En ce qui concerne les digues au sujet desquelles aucune déclaration ne sera parvenue au Gouverneur, leur entretien, leur exhaussement et leur renforcement incombent aux usagers de ces digues et ce chacun dans la proportion pour laquelle chaque usager leur occasionne de l'usure.

L'Etat en qualité de propriétaire du fleuve navigable contribuera pour les 9/10 dans les dépenses dont il est fait mention ci-dessus; le dixième restant sera à charge des autres usagers.

Dans les cas où les interventions contributives ci-dessus fixées ne constitueraient pas une répartition équitable de ces dépenses entre le propriétaire de la rivière navigable, d'une part, et les autres usagers, d'autre part, il en sera référé par la partie qui se croira lésée, à la Députation permanente près du conseil provincial, laquelle fixera la part contributive de chaque contestant, en tenant compte de la règle énoncée au paragraphe premier du présent article.

Ladite députation aura également à statuer dans le cas où il y aurait désaccord entre les divers usagers de la digue sur l'opportunité d'un travail à exécuter à celle-ci.

La députation permanente statuera; sa décision sera souveraine s'il n'est formé recours contre elle dans la quinzaine de la notification de la décision intervenue. Elle sera exécutoire par provision nonobstant tout recours.

De schade door overstrooming veroorzaakt aan zaken van roerenden aard, zal door eene bijzondere wet worden geregeld.

ART. 4.

De verklaring van overdracht hetzij van den eigendom, hetzij van het gebruiksrecht van den dijk, gedaan vóór de wegruiming der beplantingen, zal voor gevolg hebben den Staat eigenaar te maken van de boomen wassende op den overgedragen dijk. De aangever zal alleen recht hebben op de waarde van het staande of liggende hout, in geval van oneenigheid, te bepalen door den rechter die bevoegd is uitspraak te doen in zake van vergoedingen aan den uittredenden pachter toekomende.

ART. 5.

Voor wat betreft de dijken omtrent dewelke geen enkele verklaring bij den Gouverneur zal toegekomen zijn, vallen hun onderhoud, hunne aanhooving en hunne versterking ten laste van de gebruikers dezer dijken, en dit, eenieder in de verhouding waarin elk gebruiker hun slijtage veroorzaakt.

De Staat, in hoedanigheid van eigenaar van den bevaarbaren stroom, zal voor 9/10 tusschenkomen in de bovenvermelde uitgaven; het overblijvend tiende valt ten laste van de overige gebruikers.

In de gevallen waarin de hierboven bepaalde tusschenkomende bijdragen niet een billijken omslag van die uitgaven zouden uitmaken tusschen den eigenaar van de bevaarbare rivier, eenerzijds, en de overige gebruikers, anderzijds, zal daarover verslag worden gedaan door de zich benadeeld voelende partij aan de Bestendige deputatie van den provincialen Raad, die de aanslag van elke twistende partij zal bepalen, mits inachtneming van den regel vermeld bij het eerste lid van dit artikel.

Gezegde Bestendige deputatie zal insgelijks moeten uitspraak doen in het geval dat er oneenigheid zou bestaan tusschen de verschillende gebruikers van den dijk over de gepastheid van een daaraan uit te voeren werk.

De Bestendige deputatie doet uitspraak; hare beslissing zal bindend zijn indien daartegen niet in beroep wordt gegaan, binnen veertien dagen na de beteekening der gevallen beslissing. Zij zal uitvoerbaar zijn bij voorbaat, spijs elk beroep.

H. LIBBRECHTS.

E. RUBBENS.

ALF. AMELOT.

J. DE KEERSMAECKER.